

[Krag.]

Naar Regeringen indtil den allerseneste Tid paa det monetære Omraade har ladet haant om indre økonomiske Forhold og tror det muligt udelukkende at fæste Blikket udad og har undlådt at udnytte Kronens Løsrivelse fra Guldets til Gennemførelse af en Pengepolitik, som væsentlig kunde bidrage til at holde Erhvervslivet oppe og faa de eksporterende Erhverv og først og fremmest Landbruget paa betydende Maade til at genoprette Rentabiliteten; naar endvidere Organisationsmagten, paa een Gang beskyttet af den høje Regering og dog den høje Regerings Herre, har kunnet tilsidesætte Hensynet til Samfundets mindskede Købeevne og til Papirkronens øgede Værdi i Sammenligning med Guldkronen — den øgede Værdi fremgaar jo med fuld Klarhed af Pristalberegningen i Guldkrone i 1929 og Pristalberegningen i Papirkrone i 1932 —, ja, saa viser dette klart, at Regeringen ikke har forstaaet det allerfjerneste af det Ansvar, den gik ind til, da den erobrede Magten, og saa maa Følgen af en saadan Politik blive Underskud, Sammenbrud, social Kamp og Arbejdsløshed.

Den offentlige Husholdnings Budgetter opretholdes i Stat og Kommune paa et Grundlag, der desværre hører hjemme i svundne og lysere økonomiske Tider. Den Understøttelsesuddeling, som er Medaillens anden og saare mørke Side, har gjort store nye Skatteudskrivninger nødvendige, og dermed har den udmarvet Samfundets økonomiske Kraft og taarnet yderligere Vanskeligheder op, og først og fremmest har den hidtil nødvendiggjort Opretholdelsen af Ejendomsbeskatningen paa Landbrugs-ejendomme, som er underskudgivende, en Ejendomsbeskatning, som længe har tynget utaaleligt paa det nødstedte Landbrugs-erhverv. Og jeg vil ikke i Dag tilbageholde overfor den høje Regering den Bemærkning, at jeg mener, den har ført en Pengepolitik, som har været uden Plan og uden Maal. Den har maaske nok haft Guldets som Ledestjerne, men det planløse Fald er i hvert Tilfælde blevet Følgen, og for saa at camouflere denne Politiks ulykkelige Virkninger har man ledsaget den med deflatoriske Foranstaltninger, som har lagt en død Haand over Erhvervslivet. Ved en haardhændet Importregulering er Handel og Omsætning lammet, Landet er blevet fyldt med Mistillid mellem Finans og Produktion ved Opretholdelsen af en for høj Rentefod og ved den Stagnation og Standsning af Virksomhederne, som dermed følger.

Alle vil i denne Sal — og udenfor denne

Sal for øvrigt ogsaa — erkende, at Venstre er aldrig blevet træt af at pege paa, hvad denne Politiks Følger maatte blive, og ingen vil vistnok modsige mig, naar jeg siger, at dette er i Dag klarere afsløret end nogen Sinde tidligere, idet til alle Tidens Vanskeligheder, som er fulgt i Sporet af denne Udvikling, hvori den høje Regering har været anførende, kommer nu Lockout-Truselen og Lockout-Iværksættelsen om ganske faa Dage. Man hævder, at der bag ved denne Trusel og dens Omsætning i Handling ikke ligger nogen Realitet. Jeg vil dog derom sige, at de Undersøgelser, som paa Løn- og Arbejdsintensitetens Omraade er anstillet, klart viser, at der er her i Landet, hvis vi skal hævde os i Konkurrencen udadtil, hvis vor Produktion skal komme i Niveau med den svækkede Købeevne, adskilligt at rette. Det er ikke lykkedes at paavise Rigtigheden af den Paastand, som ofte er fremført, at den danske Arbejder i Henseende til Arbejdsintensitet og Kvalitetspræstation staar over alle andre, men derimod er det bevisligt, at Reallønnen her i Landet ligger henimod en Snes Procent over Reallønnen i vort østlige Naboland, Sverige, og over 25 pCt. over Niveauet hos vor store Konkurrent i Syd, Tyskland, og med al Respekt for den danske Arbejders Arbejdsvillie og Dygtighed kan vi ikke udnævne os selv til en Nation, som har Raad til at sætte sig udenfor de Vilkaar, under hvilke konkurrerende Nationer arbejder. Vi har advaret, og vi har advaret i Tide. For sent, alt for sent vil jeg sige, har Regeringen lyttet til Advarslerne, for sent har vi kunnet vinde Ørenlyd hos de Herrer for de Betragtninger, der har ligget til Grund for den Opfattelse af Situationen, som er vor, og for de Midler, som vi har peget paa maa bringes til Anvendelse, om lysere Tider skal oprinde. For sent, alt for sent er vi kommet ind i Forhandlinger Partierne og Regeringen imellem med det Formaal at løse Knuden, hvori vort Erhvervsliv er tvundet, og bidrage til at øge Beskæftigelsesmulighederne og tilvejebringe Rentabilitetsmulighed for Erhvervslivet i vort Samfund. Alt for sent er dette sket. Til Trods for, at Tidspunktet saaledes i Virkeligheden for længst er forpasset for at naa frem til det, som man paa et tidligere Tidspunkt kunde have naaet ved Anvendelse af mildere Midler end dem, der nu maa bringes til Anvendelse, har Forhandlingerne jo sneget sig af Sted.

Man har været tilbøjelig til at fæstne sig ved de smaa Ting, haft Tendens til at hage sig fast i Principrytteri, med andre